

ŽIVOT FARNOSTÍ

ROČNÍK: IV

LISTOPAD 2010

č. 11

Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.

Církev vítězná

Prvního listopadu slavíme svátek Všech svatých. Lidová mluva nás může pomýlit v tom, že právě návštěvy hřbitovů jsou motivovány tímto svátkem. Říká se: „Bude Všech svatých, musím jít upravit hrob svých zemřelých příbuzných“ Ve skutečnosti Vzpomínka na všechny věrné zemřelé je následující den. I tak tyto dny spolu souvisí. Věřící křesťan je si vědom toho, že je povolán ke svatosti. Pán Ježíš přece řekl: „Buďte svatí, jako je svatý váš nebeský Otec.“ Mezi věrné zemřelé patří ti naši příbuzní a přátelé, kteří za pozemského života usilovali žít ve spojení s Bohem, čili usilovali o svatost života. My, kteří ještě jsme zde na zemi, jsme s těmito našimi přáteli spojeni. A to jak se svatými v nebi, tak i s dušemi v očistci, protože stav očistce je pro člověka vlastně již jistota nebe. Záleží na tom, jak velký trest za hříchy si člověk odnáší z tohoto pozemského života na věčnost, který musí po smrti vytrpět ve stavu očišťování. Již starozákonní Kniha moudrosti nám oznamuje, že: Duše spravedlivých jsou v Boží ruce a nedotkne se jich utrpení. Zdáli se být mrtví v očích pošetilých, v pokoji se však nalézají. Po lehkém trestu, dojdou velkých dobrodiní.”

Proto tedy, v den kdy slavíme svátek všech svatých, uvědomujeme si více než kdykoliv během roku, že do tohoto společenství patří nejen ti, kteří byli za svaté církvi prohlášeni, ale všichni, kteří zemřeli v přátelství s Bohem. Budou mezi ně patřit dříve nebo později i všichni ti, na které vzpomínáme na druhý den - naši zemřelí bratři a sestry, kteří dosud prožívají očišťování a za zkrácení či odpuštění jejich muk se modlíme.

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové **pro měsíc září:**

Úmysl všeobecný: Aby oběti drog nebo jiných forem závislosti nacházely díky podpoře křesťanského společenství a v moci našeho zachraňujícího Boha sílu k radikální změně života.

Úmysl misijní: Aby se misijní činnost církve v Latinské Americe v duchu výzvy svých biskupů rozšířila na celý kontinent a stala se součástí celosvětového misijního poslání Božího lidu.

Úmysl národní: Za stále překonávání sklonu k lhostejnosti a za citlivou spoluúčasť na všech bolestech našich blízkých i vzdálených bratří a sester.

Úmysl farní: Abychom při modlitbě za zemřelé pamatovali, že jednou je budeme následovat a podle toho zaměřovali svůj pozemský život a to po celý rok.

Z FARNÍCH MATRIK :

*Do společenství víry jsme skrze svátost křtu
v měsíci říjnu 2010 přijali:*

Matěje Moudříka	Újezd
Samuela Moudříka	Újezd
Adélu Žákovou	Vysoké Pole
Petra Váňu	Slopné
Tomáše Hlavicu	Vysoké Pole
Adama Zvonka	Vysoké Pole
Tomáše Zichu	Drnovice

*Svou společnou cestu životem
před Božím oltářem v říjnu 2010 začali:*

Petr Hovězák	Dolní Lhota
Zdeňka Polčáková	Újezd

*V měsíci říjnu odešli na věčnost
a byli pohřbeni:*

9. října:
Ladislav Žáček 69 let
DD Luhačovice

22. října:
Anna Semelová 62 let
Újezd 62

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

VĚDĚT, CO DĚLÁM

Když se stavěla katedrála ve Frieburku, pracovali vedle sebe tři kameníci. Kdosi šel kolem a ptal se prvního:

„Co tady děláš?“

„Osekávám kámen,“ odpověděl.

Druhý vytesával kulatý sloup z kusu kamene. „Co ty děláš?“

„Vydělávám peníze na živobytí,“ odpověděl.

Třetí vytesával ornament do okruží okna. „Co ty zde děláš?“
„Pracuji ke slávě Boží. To okno, které tesám, bude patří k Božímu stánku.“

NEBUĎME ADVENTNÍMI TROŠKAŘI

Téma z Písma

„Poučte se z přirovnání o fikovníku! Když se už jeho větve nalévají mízou a nasazují listy, poznáváte z toho, že léto je blízko... Dejte si pozor, bděte, protože nevíte, kdy ten čas přijde. Je to podobně jako s člověkem, který se vydal na cesty. Odešel z domu, dal svým služebníkům plnou moc, každému jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, protože nevíte, kdy přijde pán domu, zdali navečer nebo o půlnoci nebo za kuropení nebo ráno, aby vás až z nenadání přijde, nezastihl, jak spíte. Co říkám vám, říkám všem: Bděte!“

Mk 13,28-37

Toužíme jen, aby na každém z vás byla vidět neutuchající horlivost až do konce, kdy se naplní naše naděje; proto neochabujte...

Žd 6,11-12

VARIACE

Klíčovým slovem dnešního úryvku z evangelia je „bděte“. Třikrát v něm Ježíš opakuje toto slovo, aby zdůraznil jeho význam. A to i přes to, že by nám všem po tolikeré celoroční únavě, dennodenních námahách a k tomu ještě pár dnů před vánočními svátky bylo asi bližší a milejší slyšet slova „spěte“ nebo „odpočívajte“. Přicházející Kristus nás ale vyzývá k pravému opaku. Bděte.

Nesmíme se ovšem domnívat, že proklamovanou výzvou je čtyřicet hodin ustlaná postel, bezesné ponocování, posedávání vedle lůžka a permanentně ve dne v noci otevřené okno našeho bytu, abychom jako první zaslechli hlahol andělských trub, které budou zvěstovat jeho druhý příchod.

Bdělost, které se dnešní výzva týká, má zcela jiný charakter. Jedná se o bdělost našeho ducha. Pokud se nám samotným – a také za vydatné pomoci okolního světa – podařilo uvést svůj vlastní interiér do umělého spánku, nebo dokonce do hlubokého bezvědomí, je na čase s tím něco udělat.

Zmíním se na tomto místě o velmi rozšířeném hypnotiku, až silném narkotiku ducha, které se nazývá polovičatost. A abych ji specifikoval blíže, nazvu ji botanicky „polovičatost dvojdomá z čeledě nevykořenitelných“.

Máloco dovede ukolébat ke spánku lidského ducha tak jako ona. Poznává se podle jedovatých plodů v dvojdomé podobě, kdy se rádoby katolík snaží v domě křesťana vypadat jako věřící, v domě pohana jako pohan. Jeho vnitřní ospalost se diagnostikuje podle slov: „To stačí“. Kdo požil z tohoto plodu, dostává se velmi rychle do stavu duchovního spánku, ba duchovní strnulosti. Vnější příznaky otravy se poznají podle proklamace následujících vět: „My sice do kostela nechodíme, ale Pepíka jsme dali vokřtít. A to stačí.“ „My jsme sice děti ve víře nevedli, ale ony svatbu v kostele měly. A to stačí.“ „Nejsme žádní náboženští fanatici, kteří jsou každou neděli v kostele, ale koledy si zazpíváme. A to stačí.“ Ti, kteří vyslovují takové věty, se drží zásady „všeho moc škodí“. Tím pádem žijí ve stavu, kdy se neživí duchovním pokrmem, ale olizují kosti, které z něho zbudou. A to jim stačí.

Ježíš se s taktikou polovičatých přístupů nespokojuje. Je potřeba se z nich probudit a začít být vnitřně bdělým. Nebýt duchovně ospalý. Probudit se nadto všechno ještě z naučených, neživotných a duši neprospívajících církevních klišé a kostelní rutiny, nepřístupovat k adventní svátosti smířením s léta zažitým stereotypem, dostat odvahu a sílu v adventní době večer vypnout televizor a otevřít Písmo. Probrat se a vidět vedle sebe

potřebného člověka. Vyladit se při bohoslužbě více na to, co říkají biblické texty, než na to, co nám v lavici vedle nás říká upovídáná sousedka... To všechno vyžaduje bdělost našeho ducha.

Pokud nás Ježíš dnes v evangeliu vyzývá k bdělosti, apoštol Pavel nás ve druhém čtení nabádá k vytrvalosti. Takové spojení má svoji logiku. K čemu by nám byla duchovní bdělost, kdyby nám chyběla duchovní vytrvalost? Ale i ona má svá uspávadla. Mezi nejsilnější patří – a opět použiji botanickou formu názvu – „dojmotvorka svatomilná z čeledě urputných“. Kdo onemocněl použitím extraktu z jejího květu, žije v bludném dojmu, že on přece nemusí nic měnit. A pokud jde o onu vytrvalost, tak s tím nemá vůbec žádný problém, protože už léta letoucí vytrvale vytrvává ve vytrvalé duchovní hnilobě. Co je jemu do nějaké kristovské bdělosti a pavlovské vytrvalosti? On o tom přece ví své.

Máme-li být vpravdě bdělí a vytrvalí, musíme jednoho dne začít. V jisté křesťanské písni se zpívá: „...nečekej na svůj den, na svůj velký čin, každá chvíle se ti nabízí...“ a jiná píseň z Hosany k tomu dodává slova: „svoji loďku na břehu zanechávám, spolu s tebou nový začít chci lov...“. Probudit se z onoho dvojlůžkového spánku a neobyčejnou změnu probuzení uskutečnit i ve zcela obyčejný den. Změnit svůj přístup ke slovu Božimu, k sobě, ke druhým, umět na pár minut denně vypnout televizi a přečíst si úryvek z evangelia. A nemít přitom pocit, že jsem něco ztratil nebo že jsem už tím dostatečně projevil svoji bdělost a vytrvalost. Nikoliv. Křesťan nemá být „troškař“. Troška dobra není v křesťanově podání ničím.

Bylo by tedy na místě, alespoň pro letošní advent, přijmout za vlastní ony dvě výzvy. Být vnitřně bdělý a v bdělosti vytrvalý. Pokud si chceme dát závazek navíc, tak přidejme ještě slůvko „velkorysý“.

Přestože všichni nemáme šlechtictví rodu zděděné po předcích, tedy modrou krev, máme coby křesťané jiné šlechtictví – lépe řečeno – ušlechtilost ducha v krvi. Onu duchovní velkorysost, která Ježíšovu výzvu k bdělosti a Pavlovo probuzení k vytrvalosti spojuje. Vyplácí se to. Už proto, že neznáme sice ani den ani hodinu Ježíšova příchodu k nám, ale ani den ani hodinu našeho odchodu k němu. Pravděpodobnější je to, že druhá varianta bude dřív.

*(podle knihy Zápisník potulného kazatele od Maxe Kašpara
zpracoval Václav Ulrich)*

Z pamětní knihy farnosti Újezd

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Antonína Kašpara, faráře – administrátora v letech 1959 – 1962

Služba kněze v těchto letech byla z politického hlediska přísně kontrolována státní doktrínou protináboženské ideologie KSČ, která se v únoru 1948 chopila moci, byla teoreticky propracována v tzv. marxistickém ateizmu, čímž se rozuměl ateismus postavený na „vědeckém základě“, a byla zaměřena i vůči lidové zbožnosti, která byla chápána jako katolické specifikum. Významnou roli v oblasti lidové zbožnosti měla sehrát organizace Katolické akce, která měla vystupovat jako organizátorka různých „národních“ katolických veřejných vystoupení. Komunistické orgány si byly vědomy, že konání některých akcí nezabrání: jejich taktika spočívala v tom, že je převezmou do vlastní režie. Jako příklad můžeme uvést organizování tzv. národních poutí. Ve skutečnosti při nich nešlo o náboženské iniciativy ve smyslu dřívějších dob: šlo při nich o vyjádření loajality ke komunistickému systému, odsouzení vatikánské politiky, přihlášení se k „táboru míru“ a v důsledku o vytvoření národní církve. Tyto komunistické iniciativy se v podstatě rozdělily do dvou typů: při prvním se využívaly starobylé katolické akce (např. poutě na starých poutních místech), při druhém se vytvářely nové tradice, např. tzv. manifestační mírová shromáždění. Komunistické a státní orgány se pokusily v uvedené oblasti na počátku 50. let o prosazení 3 zásad: a) protivatikánské politiky, b) využití starých katolických tradic ve svůj prospěch (např. cyrilometodějská tradice), c) zdůrazňování národní myšlenky (např. české bohoslužby apod.). Uvedené cíle se komunistické straně a státním orgánům podařilo jen částečně splnit. Nebylo např. dosaženo zřízení národní církve, nezávislé na Vatikánu a Katolická akce neměla ty výsledky, v něž doufala Církevní komise ÚV KSČ. Na druhé straně byla katolická církev skutečně velmi výrazně ochromena, což se samozřejmě projevilo také v oblasti lidové zbožnosti. V průběhu 50. let např. zanikly některé velké poutní tradice (např. Bohutice u Mor. Krumlova), mnohé se proměnily v komunisty ovládané „mírové slavnosti“. „Lidová zbožnost“ pouze živořila, protože jí byly podetnuty všechny podmínky růstu. Při popisu a charakteristice lidové zbožnosti v období

1945 – 1989 si musíme připomenout, že první poválečná léta byla ve znamení tzv. odsunu většiny německých obyvatel z českých zemí, tj. z oblastí nazývaných Sudety. Pro tyto oblasti je typická vysoká religiozita (tamní katolíci byli převážně římskými katolíky), výrazná „lidová zbožnost“, projevující se počtem různých společenských spolků a organizací, eventuálně vysokým počtem věřících na nejrůznějších náboženských slavnostech, poutích apod. Fakt, že pro české Němce platí tato charakteristika, dokládají: a) duchovní dějiny německých Čechů v Čechách a na Moravě, jejichž počátek se klade do doby pokřesťanštění západních Slovanů (výchovu prvního českého svěťce Václava vedl podle tradice německý kněz Werner a slovanský kněz Pavel), b) množství dodnes existujících a dnes se postupně renovujících kultovních architektonických objektů, dokládajících zbožnost Němců (kostely, kaple, kříže), c) skutečnost, že po vysídlení se čeští Němci začali znovu organizovat do různých náboženských sdružení a spolků a že hledali nová místa, na kterých by prožívali a aktualizovali svou zbožnost (např. na území SRN, ale i jinde, třeba ve Francii, Švýcarsku apod.), d) skutečnost, že po roce 1989 se mnozí sudetští Němci znovu vracejí do opuštěných míst, podílejí se na rekonstrukcích památek nebo alespoň stále vzpomínají na doby „předodsunové“, naplněné náboženskými tradicemi /dok. příště: Kat. cír. v ČSR – 1945 – 1989 – Balík – Hanuš/.

Zima, jak zaznamenává P. Kašpar, byla velmi mírná, sněhu málo. Začátek měsíce března byl velmi teplý, a proto jsme mohli začít s pracemi na dokončení hřbitovní zdi, od hlavního vchodu ke sklepu u věže. Práci prováděl Okresní stavební podnik, pobočka Luhačovice, když Gottwaldov odmítl. Farníci dobrovolnými brigádami odklidili starou rozpadlou zeď, vykopali základy, firma dodala materiál a zedníky. Odklizená rozpadlá márovna, takže zatím je hřbitov bez márovny. Všechno vydání hradil farní úřad z darů farníků, obec nepřispěla, ač ona je správcem hřbitova. Za hřbitovní zdí pak postaveny záchody. Na žádost představenstva Jednotného zemědělského družstva Újezd povolen průvod Božího těla k faře a zpět. Oltářičky byly u vchodu do fary, u kostelníků (Juříčků) a dva u kostela. Ve Vysokém Poli u vodní kaple pořídili farníci plastiku P. Marie s Ježíškem, kterou zhotovil akademický sochař Julius Pelikán z Olomouce. Pozdě na podzim se začala v Újezdě brigádnicky stavět budova zdravotního střediska (směrem ke škole).

Dne 2.11.1961 zemřel v Olomouci Ndp. arcibiskup dr. Josef Karel Matocha. Pohřben byl 6.11.1961 ve své rodné obci Pitín o 1 hod. odpoledne. Pohřební obřady vykonal ndp. biskup Robert Pobožný z Rožňavy ze Slovenska. Kněží z valašskokloboucka byli přítomni všichni. Kapitulním vikářem se stal P. Josef Glogar, dosavadní generální vikář. Na Hod Boží vánoční byl mráz 25 st. pod nulou. Lidé přišli přesto v hojném počtu do kostela, úplně obrostení jinovatkou.

K 1.1.1962 bylo uspořádáno celostátní sčítání lidu. Náboženství se neuvádělo. Újezd měl 1292 obyvatel, Vys. Pole 926, Slopné 720, Drnovice 664, Loučka 460. Celkem 4 062 obyvatel. Letošní zima byla opět po více letech se sněhem a mrazy, ale také s častými oblevami, což jistě přispělo k rozšíření chřipkové epidemie. ONV v Gottwaldově nařídil uzavřít kostel pro shromáždění od 9. do 20.2. t.r.

Letošní jaro bylo mimořádně mokré a studené, ještě v březnu od 12. do 18. byly sněhové vánice a mrazy – 10 st. Návštěva kostela byla slabší. Léto však bylo překrásné, teplé, začalo pěkné období 18. dubnem a s přestávkami trvalo celé léto až do podzimu. Úrody, přestože byly žně víc než o měsíc později než jiná léta, byly pěkné.

V týdnu po 23. září t.r. se začalo v kostele s opravami lavic. Byly dány do nových trámů, vyměněna klekátká. Práci nesnadnou provedli stolaři pp. Jindřich Elšík z Loučky, Hořák Stanislav ze Slopného, Karel Hlavička z Loučky a J. Čech (němý) z Újezda. Ačkoliv v okolních farnostech ubylo náboženských hodin ve školách, v Újezdě přibýly 3 hodiny, takže počet náboženských hodin ve školách farnosti činí 21 hod. Ve Slopném byl pověřen okr. cír. tajemníkem z Gottwaldova vyučováním náboženství dp. Bohumil Chytil z Horní Lhoty jako jiná léta předtím.

Po třech letech působení v Újezdě pisatel těchto řádků byl přeložen do farnosti Pavlovice u Kojetína nad Hanou. Loučím se s obětavými a hodnými farníky slovy: Co jsem mohl, jsem vám dal, lásku k Bohu, vychování, kěz Vás tedy Pán Bůh chrání, pravou cestou vede dál.

*Mgr. Vladimír Měřinský
(pokračování příště)*

POUŤ DO COMPOSTELY

(pokračování)

Španelsko sice leží mnohem západněji než Česká republika, přesto zde platí stejný čas jako u nás. Slunce tam však vychází cca o hodinu a půl později a večer také mnohem později zapadá. Proto, když jsme vyráželi brzy ráno za tmy, abychom ušli co nejvíce kilometrů než začne pražit slunce, bez čelovek a baterek jsme se neobešli. Naivní představa, že přeci nebudu chodit s čelovkou „jak blázen“, vezme rychle za své a člověk je rád, že si může svítit na cestu a hledat žluté šipky nebo kamenné patníky. Cesta vede totiž často lesem, daleko od hlavní silnice, k tomu se přidá ranní mlha a opar a když vyrážíte na cestu v cca 6,00 ráno, máte jistotu, že se rozední až tak o půl osmé a za tu dobu můžete zvládnout mnoho. Tedy pokud vidíte.

Už první den putování jsme měli možnost poznat, že letošní Svatý rok (svátek sv. Jakuba připadl na neděli) přilákal mnoho poutníků.

Poutník může putovat sám nebo ve skupině, může cestu trávit hovorem, modlitbou nebo zpěvem anebo jen mlčet, rozjímat a míjet ostatní poutníky, kdy jedině, co si řeknete, je pozdrav Buon camino (Dobrou cestu). Může jít rychle,

rozjímat a zbytečně se nezastavovat nebo jít pomaleji, kochat se přírodou, trhat ostružiny, fotit, vychutnávat kafičko v mnoha bistrech, které cestu lemují. Každý je pánem svého času.

První den putování nás provázelo proměnlivé počasí a slunce vysvitlo, až když jsme přicházeli do cíle cesty. Další naivní představa, že pláštěnku si na sebe neobleču, vzala za své a oblékala jsem ji hned dvakrát!! V jednom místě etapy jsme míjeli náš autobus, kde pan Miklas spolu s řidiči trpělivě čekali, aby se ujistili, že jdou všichni poutníci správným směrem a že jsou všichni v pořádku. Když nám řekli, že do cíle schází ještě 16 km, mysleli jsme, že je to pokus o vtip. Nebyl. Cesta se zdála nekonečná, nohy (hlavně kyčle a stehna) začínaly bolet, paty pálit a člověk měl sto chutí vyzout boty, ale cíl pořád nikde. Také postupně zjišťoval, že cesta z kopce je mnohem namáhavější a nohy víc bolí.

Když jsme se konečně blížili k dlouhému mostu u Portomarínu, a viděli, že nás ještě čekají vysoké kamenné schody, a že kostel je až úplně na kopci, padla na člověka beznaděj, že tam snad už ani nedojde. Ale nezbývá nic jiného, než pokračovat dál. A tak už jen mlčky ze setrvačnosti jde co noha nohu mine a každý krok je čím dál bolestivější.

Ta nádhera, kdy dojdete do cíle, můžete sednout nebo lehnout do trávy a vyzout boty a ponožky! Pak už jen počítáte puchýře, ale euforie z toho, že jste to zvládli a došli, částečně mírní bolest. Když jsem viděla rozpraskané paty a břítka prstů, které byly ze spodní strany plné puchýřů, bylo jasné, že i když jsem měla pořádně rozchozené boty, zítra je už určitě neobuji. Ale nebyla jsem sama, kdo byl zaskočen množstvím otlaků a bolestí kolen, kotníků. V průběhu putování jsem snad neviděla nikoho, kdo by nějaké ty zdravotní obtíže neměl. A tady nastoupily lékařky a zdravotní sestřičky, kterých jak jsme zjistili bylo v autobuse hodně a pomáhaly ošetřovat.

Tak jak jsme postupně přicházeli, bylo jasné, že náš autobus ještě nedorazil a že se nemůžeme ubytovat v poutnické ubytovně, kde jsme měli zamluvený nocleh. Když pak autobus přijel, zjistili jsme, že ony dvě (už jednou zmiňované) starší dámy vůbec kolem autobusu neprošly, a kvůli tomu, že na ně stále čekal, nemohl náš vedoucí zajistit a zaplatit ubytování, které měl zamluvené do jisté hodiny. Vzhledem k velkému počtu poutníků nebylo možné nám toto ubytování déle rezervovat a z nás se rázem stali bezdomovci. V málokterých poutnických ubytovnách lze dopředu zajistit nocleh, ubytovny se otevírají nejdříve v 13,00 hodin, před nimi se už tvoří fronty a lidé se pak ubytovávají tak, jak postupně přichází.

Společné trápení sblízuje. Jak úmorná cesta, tak i nový nenadálý problém s ubytováním vedly k tomu, že jsme všichni odevzdaně seděli, svačili a hlavně povídali, seznamovali a sblížovali se s ostatními poutníky z autobusu, kteří si dosud drželi odstup. A také jsme se hodně nasmáli, protože sedíte úplně znavení a zpocení, vidina ubytování žádná, navíc chybí dvě poutnice, to samo o sobě bylo dost vážné a smích nám tak pomáhal nemyslet na to, co bude.

Pan Miklas spolu s manželkou na telefonu v ČR se snažil reagovat na danou situaci a obvolával všechny možné ubytovny v okolí. Jednu chvíli to vypadalo opravdu beznadějně. Proto se rozhodl, že aspoň zaplní naše hladové žaludky a začal spolu s řidiči vařit na plynových vařičích večeři. V ceně pouti bylo několik večeří a snídaní a vždycky nám chutnalo. A myslím, že to nebylo jen proto, že hlad je nejlepší kuchař:-)

Po nějaké době nám svítla naděje. Představený kláštera v Samosu se nad námi smíloval a souhlasil s tím, že můžeme v klášteře přespat ještě jednu noc. Jedna paní to hezky řekla za nás, když radostně zahlásila, že Pán Ježíš nás má opravdu rád, že to tak pěkně zařídil, a že nás ještě jednu noc uchránil od společné poutnické ubytovny, protože v klášteře v Samosu nás opět čekaly třílůžkové pokoje. Mohli bychom klidně vyrazit, ale dvě starší dámy stále nikde a jejich mobil zvonil a zvonil (v kufru). To samo o sobě vyvolávalo řadu dohadů, co všechno se s nimi mohlo stát a kdy že můžeme čekat nějaké policejní auto. Po 4,5 hodinách od příchodu prvních poutníků se najednou v dálce vynořily jakési známé postavy a tyto poutnice se k nám za radostného jásootu ostatních pomalým krokem blížily. Prý si myslely, že autobus je bude sbírat po cestě... Mohli jsme tedy vyrazit. V kostele v Samosu jsme se zúčastnili poutní mše ve španělštině.

Druhý den putování jsme brzy ráno přejeli zpět do Portomarína a odtud jsme se vydali na cestu. Čekala nás etapa dlouhá 24,5 km. Osobně jsem byla zděšená, jak mě všechno bolí, intenzivní bolest kyčlí, stehna i lýtek a člověk se vůbec nemohl rozejít. Navíc, když jsem se zastavila, opět jsem se ztěžka rozcházela, takže bylo jednodušší stále jít a pokud možno vůbec nezastavovat. Představy o celkem dobré fyzické kondici vzaly za své a na náladě to nepřidalo. Jediné, co mě uklidňovalo bylo to, že náročností jsou překvapeni i zdatní muži. Noc jsme měli strávit v nové poutnické ubytovně, kde se však opět ubytovává v pořadí, v jakém dorazíte. Několik nejstarších poutníků šlo jen kratší etapu - autobus je vysadil asi v půlce trasy. Opět se potvrdilo, že to, co ujdete brzy ráno, máte k dobru za šera. Když se totiž rozední, začne intenzivně svítit slunce a člověku to ubírá síl. Procházeli jsme opět kolem statků, velmi často jsme viděli na zahrádkách trsy barevných hortensií a postupně jsme narazili i na eukalypty, které mají šedozelené listy a jejichž mentolová vůně je opravdu výrazná. Znovu jsme šli hodně prašnými cestami anebo naopak po asfaltu, kde cítíte na každém kroku všechny puchýře. Potkávali jsme zase velké množství poutníků a když jsme se blížili k ubytovně, a to jsme byli mezi prvními z našeho autobusu, viděli jsme z dálky dlouhou frontu, do které jsme se tedy zařadili.

(Pokračování

příště)

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR

Sněm jako událost obdarování a nového porozumění

Třicátá léta v Evropě jsou obdobím nástupu národně – socialistického hnutí, které se v extrémních případech prezentovalo výbojnými diktaturami. Prvým reprezentantem těchto poměrů se stala právě Itálie se svým fašismem, který ztělesňoval jeho vůdce Mussolini, který podepsal konkordát. V roce 1931 byl náhle harmonický vztah Itálie k Vatikánu narušen útoky fašistů proti Katolické akci. Fašisté totiž chtěli mít monopol na výchovu mládeže, a proto se obávali vlivu církevního na ni. Když se útoky stupňovaly, reagoval papež v příštím roce ostrým protestem v encyklice O křesťanském vzdělání a O kněžství. Mussolini ustoupil a útoky ustaly po ujištění církve, že Katolická akce nebude fašistům konkurovat. V r. 1933 se dostal k moci i Hitlerův národní socialismus v Německu. Obavy katolíků rozptyloval vůdce prohlášením o vůli udržovat s Vatikánem přátelství. Následovala rychlá jednání o konkordát završená jeho uzavřením v r. 1933. Konkordát církvi zaručoval svobodu styku s papežem, právní způsobilost všech církevních složek, výuku náboženství dle církevních směrnic a volnost organizování. Církve se oproti tomu zavázala vystříhat se politické činnosti.

Konkordát byl od samého počátku považován za veliký úspěch Vatikánu, protože jeho pomocí získala církev poprvé od reformace možnost oficiálně proniknout do celého Německa. Nacisté ale začali velmi brzy vystupovat proti katolickým spolkům, které nakonec rozpustili a zavedli jednotnou organizaci Hitlerjungend. Kněží byli postaveni pod dozor gestapa a kdo se nechtěl podrobit, byl sesazován a žalářován. Počalo se s novopohanským hlásáním víry v krev a rasu, která nahradí křesťanství, jež „musí být vyhlazeno“ (vůdce mládeže Baldur von Schirach). Následovalo uzavření křesťanských škol a procesy proti řeholníkům (devizové zločiny). Proti každému bezprávi němečtí biskupové vždy okamžitě a velice ostře protestovali s odvoláním se na konkordát. Posléze volili diplomatickou cestu, protože konkordát dával papeži právo vměšovat se do záležitostí církve v Německu. Stížnosti tedy zasílali papeži a ten je předával do Říše diplomatickou cestou a nótami. U vědomí toho, že protesty směřované do Říše zůstávají bez odezvy, učinil papež ještě další pokus a v r. 1937 vydal encykliku „S palčivou starostí“, která byla prudkým výpadem proti říšským praktikám a tento výpad byl adresován celému světu. Některé katolické autority ve světě na něj reagovaly a přičinily se tak o důkladné rozšíření povědomí o německých praktikách. Německo, které doufalo, že se papež takovéto akce neodváží, reagovalo velmi podrážděně. Dokonce se pokusilo dát podnět ke zrušení konkordátu odvoláním svého vyslanec z Vatikánu. Papež, ač předtím o zrušení konkordátu sám uvažoval, rozpoznal včas nebezpečí a nereagoval. Vyslanec se po čase opět vrátil a konkordát zůstal zachován. Koncem roku 1938 vzniklo mezi fašisty a Vatikánem nové napětí, neboť Mussolini přijal protizidovské rasové zákony, které papež ostře odsoudil. Toto napětí se podařilo zdánlivě urovnat počátkem příštího roku. V této době papež neočekávaně onemocněl a za tajemných okolností zemřel. (P. K. Mráček OP). Papežův státní sekretář byl zvolen v konkláve jako Pius XII. (1938 – 1958). Protože bylo již zřejmé, že se válka blíží, pokusil se ji ještě na poslední chvíli odvrátit diplomatickou misí u Hitlera. Když nepochodil, pokusil se alespoň odvrátit od ní Itálii. Ta se již ale pevně přimkla k Říši. II. světová válka se rozhořela ve druhé polovině roku 1939 německým přepadením Polska, následovalo vypovězení války Anglii a Francii. Sovětský svaz naopak uzavřel s Říši pakt o neútočení, v souladu s ním vpadl hrdinně se bránícímu Polsku do zad a podílel se na jeho novém rozdělení. Těsně před vypuknutím války bylo německou armádou obsazeno Rakousko a Československo. Za války se papež musel řídit Lateránskou úmluvou z r. 1929, která ho zavazovala k neutralitě. Ke svízelné situaci přispívalo samozřejmě i to, že se nacházel uprostřed země vedoucí válku. Proto byl také často kritizován skupinami, které se snažily jej přimět k zásadnímu prohlášení, jehož chtěly politicky využít. Přes tuto neutralitu se snažil papež apelovat na svědomí lidí na obou stranách. Papežský nuncius se například několikrát marně zasazoval u prezidenta fašistického Slovenského státu Tisa (protože byl katolickým knězem) o zastavení transportů Židů ze Slovenska do Říše (více viz „Akta a dokumenty Svatého stolce v době II. světové války“).

Vatikán byl také po válce často napadán pro uzavření konkordátu s Hitlerem. Poukazovalo se na to, že nacistům běželo v konkordátu o zamezení jednotného postupu křesťanů proti jejich politice. Na druhé straně se ovšem konkordát stal pro katolíky v Německu velkou oporou. Umožňoval německým biskupům zveřejňovat z kazatelen v Německu prohlášení o zločinnosti koncentračních táborů a dalších nelidskostech nacistů, za něž se jinak okamžitě střílelo. Proto je napadání konkordátu nutno považovat za tendenční a nespravedlivé.

Svatý otec Jan Pavel II. ke zločinnostem nacistů poznamenává: „Pak přišla II. světová válka, koncentrační tábory a plánovitě vyhlazování. V první řadě jim trpěli právě synové a dcery židovského národa jen proto, že to byli Židé. Každý, kdo tehdy v Polsku žil, se s touto realitou, třeba i jen nepřímou, setkal. To tedy byla má osobní zkušenost, kterou si sebou nesu i dodnes. Osvětim, která je snad nejvýmluvnějším symbolem holokaustu židovského národa, ukazuje, kam až může dojít národ, který svůj systém buduje na rasové nenávisti a touze po moci. Osvětim nepřestává být výstrahou ani v budoucnosti a připomíná, že antisemitismus je velký hřích proti lidstvu a že každá rasová nenávist nevyhnutelně končí podupáním veškeré lidské důstojnosti. Slova koncilního prohlášení *Nostra aetate* představují obrat: „Kristova církev totiž uznává, že počátky její víry a vyvolení se podle Božího tajemství spásy nacházejí už u patriarchů, Mojžíše a proroků ... Proto církev nemůže zapomenout, že obdržela zjevení Starého zákona prostřednictvím tohoto národa, s nímž Bůh ve svém nevýslovném milosrdenství uzavřel dávnou smlouvu, a že přijímá výživu z kořene ušlechtilé olivy, na níž byly naroubovány větve plané olivy pohanů ... Vzhledem k velikosti společného duchovního dědictví křesťanů a židů si posvátný sněm přeje podpořit a doporučit jejich vzájemné poznávání a úctu, jichž lze dosáhnout především studiem Bible a bratrským dialogem“. /NA 4/

Mgr. Vladimír Měřinský

Draží farníci,

Chtěla bych za naši farnost poděkovat za pěkné dětské mše svaté. Je to i pro nás starší milé pohlázení po duši. Proto bych chtěla apelovat na všechny rodiče, aby své děti na tyto mše sv. posílali, a pokud budou moci, je také doprovázeli. Je mi velmi líto, když vidím tak málo dětí v kostele.

Děkujeme Pánu Bohu, že se otec Kryštof ujal této služby; má krásný přístup k dětem.

Prosím rodiče: nepromarněme tuto příležitost, abychom si pak v životě nemuseli vyčítat, že jsme pro své děti nevykonali, co jsme vykonat mohli. Až budou dospělé, možná si vzpomenou, jak to bylo pěkné a budou vděční svým rodičům, že je dobře vedli.

Prosím v modlitbě Ducha svatého, abychom měli odpovědné rodiče, kteří nezapomenou na příležitost, kterou nám Pán dává. Dokud je čas. Vždyť Pán Ježíš miluje naše děti víc než my. Buďme si toho stále vědomi. Děti mají různé aktivity, které nevynechávají. Ale to, co je pro náš život to nejdůležitější, zanedbávají. Vždyť bez Božího požehnání marné naše namáhání.

Upřímné poděkování všem rodičům, kterým není víra lhostejná.

L. Andrášková

Pořad bohoslužeb v listopadu – farnost Újezd

1. listopadu : Pondělí Slavnost VŠECH SVATÝCH	6.30 Új.: 15.20 Új.: 17.00 Dr.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Zichovy, syna Vladimíra, dceru Leničku, nemocnou osobu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Stružkovy, dceru, zetě, vnučku a duše v očištění Za + Františka Pavelku, + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu	ŠF On Ra MJ
2. listopadu : Úterý Vzpomínka NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ	6.30 Új.: 15.20 Új.: 17.00 Dr.: 17.30 Sl.:	Na úmysl Svatého otce Za + rodiče Machů, Rudolfa Müllera a Boží požehnání pro celou rodinu Za všechny věrné zemřelé Za všechny věrné zemřelé	ŠF Pe Am KV
3. listopadu : Středa Sv. Martina de Porres, řeholníka	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za Annu Frýželkovu, dva manžely, jejich děti a duše v očištění Za Emila Šústka, bratra, dvoje rodiče, duše v očištění a živou rodinu	MJ
4. listopadu : Čtvrtek Sv. Karla Boromejského, biskupa	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + rodiče Ovesné, Okaté, dceru Marii, ostatní živou a + rodinu; + Josefa Holíka, Černého, pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Františku Vašíčkovu, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Vašíčkovu	Ov
5. listopadu : Pátek 1. pátek v měsíci listopadu Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Josefa Mozgvu, dva + syny, rodiče z obou stran, rodiče Váňovy, syny, zetě a živé rodiny Za + Annu Hořákovu a na poděkování za ochranu Panně Marii a pomoc Boží pro živou rodinu	ZvD
6. listopadu : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Stanislava Černobilu a rodiče z obu stran Za + Zdenku Hlavičkovu, dvoje rodiče a duše v očištění	Ku
7. listopadu : Neděle 32. neděle	7.00 Új.: 8.15 Sl.:	Za + Jana Šimoníka a Boží požehnání pro živou rodinu Za živou a + rodinu Hlavičkovu, Kolaříkovu, Machů a duše v očištění Za modlitební skupinu matek, s prosbou o zdraví a dary Ducha	ŠF Mě Ra MJ

v mezidobí	9.40 Új.: 11.00 Dr.:	svatého a vyslyšení proseb Za + Františka Marcaníka, rodiče z obou stran, snachu, švagrové, sourozence, + rodinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
8. listopadu : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za rodiče Macíkovy, stařečky, rodinu Kudelovu, duše v očištění, živou a + rodinu	On
9. listopadu : Úterý Svátek Posvěcení lateránské baziliky	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + rodiče Divoké a syna Za + Emílii Častulíkovu, rodinu Častulíkovu, Frýželkovu, Šulákovu a dar zdraví	Ov
10. listopadu: Středa Sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Malotovy, syna Františka, Josefa Šeligu, Zdenka Slováčka, Marii Dobešovu a dar zdraví pro živé rodiny Za + rodiče Michalčíkovy, sourozence, rodiče Janošovy, syna, dary Ducha svatého a Boží požehnání pro živé rodiny	ZvV
11. listopadu: Čtvrtek Sv. Martina Tourského, biskupa	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + rodiče Fojtů, Divoké, manžele Slánské a duše v očištění Za + rodiče Častulíkovy, Šomanovy, manželku Marii a Boží požehnání pro živou rodinu	Ku
12. listopadu : Pátek Sv. Josafata, biskupa a mučedníka	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Buriánkovy, zetě, duše v očištění, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + Jindřicha Váňu, rodiče z obou stran, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu	MJ
13. listopadu : Sobota Sv. Anežky České, panny	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Černobilovy, syna, rodiče Plškovy a duše v očištění Za + rodinu Novosádovu a dar zdraví pro živou rodinu	Pe
14. listopadu : Neděle 33. neděle v mezidobí Patrocinium sv. Anežky České v Drnovicích	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Josefa Macíka, + Jarmilu, Marii, rodiče, prarodiče Slovákovy a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Vladimíra a Marii Kozubíkovy, syny Aloise, živou a + rodinu Za farníky (sv. křest) Za Josefa Machuču, duše v očištění, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro celou rodinu	An ZvV MJ KJ
15. listopadu : Pondělí Sv. Alberta Velikého, biskupa a uč. církve	15.20 Új.:	Za Josefa Ďulíka, rodiče Drgovy a živou rodinu	On
16. listopadu : Úterý Sv. Markéty Skotské Sv. Gergrudy, panny	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za Marii Mikeskovu, Františka Novosada, Janičku Frýželkovu, dar zdraví, Boží požehnání pro živou rodinu Frýželkovu, Hruškovu a Novosádovu Za Josefa Chalupu, rodiče Kozubíkovy, jejich děti, rodiče Žákovy, snachu, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu	Ov
17. listopadu : Středa Sv. Alžběty Uherské, řeholnice	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodinu Bockovu, Tomšů, Maňasovu a duše v očištění Za prarodiče Čičelovy, Urabaníkovy, Marii Stolaříkovu, Františka Petráše, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny	Pe
18. listopadu : Čtvrtek Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + rodiče Urubkovy, Stanislava Zvonka, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za rodiče Machů, syna Ladislava, Františka Vlčka, duše v očištění a ochranu Boží pro živou rodinu	MJ

19. listopadu : Pátek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za Josefa Plška, vnučku Petru a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Bartošovy, + syna, + rodiče Janošovy, + syna a jejich rody	FL
20. listopadu : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Jaromíra Pochylého, Ludmilu Pochylovou, Vladimíra Pochylého, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu Na dobrý úmysl	Ov
21. listopadu : Neděle Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + rodiče Pačiorokovy a syna Pavla Za Josefa Kozubíka, + bratra, rodiče z obou stran, živou a + rodinu doma i v cizině Za + Josefa Martinku (<i>výroční mše svatá</i>) Za + rodiče Holé, syna Stanislava, Františka Fojtíka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu	Ma Pe Am Ov
22. listopadu : Pondělí Sv. Cecílie, panny a mučednice	15.20 Új.:	Za rodinu Drgovu, Kořenkovu, S.M. Rozinu, dar zdraví a Boží požehnání pro ostatní rodinu	On
23. listopadu : Úterý Sv. Klementa I., papeže a mučedníka	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za Emila Huště, syna, rodiče, duše v očistci a živou rodinu Za + rodiče a prarodiče Sucháčkovy, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Kořenkovu a Sucháčkovu	Ov
24. listopadu : Středa Sv. Ondřeje Dung - Laca, kněze, a druhů, mučedníků	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za Františku a Františka Stružkovy, + rodiče Křížovy a jejich syna Za + Marii Vyskupovu, rodiče Vyskupovy, Vyšinovy a živou rodinu	Jak
25. listopadu : Čtvrtek Sv. Kateřiny Alexandrijské, mučednice	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + Dagmar Čvandovu, Stanislavu Konvičnou, prarodiče Čvandovy, Benešovy a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jaroslava Flořeše, syna Antonína, snachu Marii, rodiče Zichovy, syna Jana a dar zdraví pro živé rodiny	Ku
26. listopadu : Pátek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Karla Janoše, sourozence, dvoje rodiče, vnučky, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jindřicha Kozubíka, manželku a syna, prarodiče Kozubíkovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	MJ
27. listopadu : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Josefa Vaňu, rodiče z obou stran, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Za Boženu Ambrůzovu a duše v očistci	ŠF
28. listopadu : Neděle 1. neděle adventní (začátek církevního roku)	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Vlastimila Šlízka, + rodiče Šlízkovy, Škubníkovy, dva bratry, švagra, duše v očistci a ochranu Boží pro živou rodinu Za Josefa Hlavenku, dvoje rodiče a rodinu Stradovu Za + Annu a Františka Machů, S.M. Emanuelu, Jana Machů, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jana Častulíka, rodiče z obou stran, + rodinu Zámečnickovu, Zvonkovu a pomoc Boží pro živou rodinu	An ZvV MJ KJ
29. listopadu : Pondělí	15.20 Új.:		On
30. listopadu : Úterý Sv. Ondřeje, apoštola	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + rodiče Šimákovy, jejich rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodinu Machovskou	Ov

Pořad bohoslužeb v listopadu – farnost Horní Lhota

1. listopadu : Pondělí Slavnost VŠECH SVATÝCH	7.00 16.00	Za rodinu Kozubíkovu, Hlavičkovu a duše v očistci
2. listopadu : Úterý Vzpomínka NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ	7.00 16.00	Na úmysl Svatého otce Za + Jaroslava Strnada, celou + rodinu Strnadovu, Zádrapovu a Boží požehnání pro živou rodinu
4. listopadu : Čtvrtek Sv. Karla Boromejského, biskupa	16.00	Za + rodiče Vaněčkovy, zetě Milana, rodiče Zavadovy, dva sourozence, švagra a celou živou rodinu
5. listopadu : Pátek 1. pátek v měsíci	17,45	Za + Jolanu Mlčkovu, duše v očistci, živou a + rodinu
6. listopadu : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za členy živého růžence
7. listopadu : Neděle 32. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za farníky Za Bohumila a Miladu Maňasovy, dceru Miladu, rodiče z obou stran, dar zdraví a ochranu Boží pro celou živou rodinu
8. listopadu : Pondělí Ferie	17.30	<i>Sehradice:</i> Za rodinu Bačovu, Idesovu, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
11. listopadu: Čtvrtek Sv. Martina Tourského, biskupa	16.00	Za + Františka Polácha, sestru Jaroslavu, celou živou a + rodinu
13. listopadu : Sobota Sv. Anežky České, panny	17.45	Za + rodiče Slovákovy, dceru, snachu, syny a zetě
14. listopadu : Neděle 33. neděle v mezidobí Patrocinium sv. Anežky České v Drnovicích	6.55 9.30	Za + Josefa a Anežku Šenovské, duše v očistci, živou a + rodinu Za + Vojtěcha Urbana, jeho rodiče, duše v očistci a Boží ochranu pro celou živou rodinu
15. listopadu : Pondělí Sv. Alberta Velikého, biskupa a uč. církve	17.30	<i>Sehradice:</i> Mše sv. na dobrý úmysl
18. listopadu : Čtvrtek Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla	16.00	Za rodiče Honzovy, Žáčkovy, Evu Miškeovu a manžele Slobodovy
20. listopadu : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za Marii a Františka Majzlíkovy z Horní Lhoty, jejich dceru Irenu Petřů, syna Františka, snachu Annu, Ladislava Latináka ze Sehradice, dar víry, zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu
21. listopadu : Neděle Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE	6.55 9.30	Za + rodiče Váňovy, Kozubíkovy, jejich dcery, Věru Mlýnkovu, Marii Semelovu s prosbou o Boží ochranu pro živou rodinu Za farníky (<i>sv. křest</i>)

22. listopadu : Pondělí Sv. Cecílie, panny a mučednice	17.30	<i>Sehradice: Za + Františka Machů a celou živou i + rodinu</i>
25. listopadu : Čtvrtek Sv. Kateřiny Alexandrijské, mučednice	16.00	Za + rodiče Andrýsovy, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
27. listopadu : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za farníky
28. listopadu : Neděle 1. neděle adventní (začátek církevního roku)	6.55 9.30	Za + rodiče Kolaříkovy, Mikuláškovy, syna Františka, duše v očistci a ochranu Boží pro živou rodinu Za Jana a Františku Masařovy, jejich rodiče, sourozence a duše v očistci
29. listopadu : Pondělí		<i>Sehradice: Mše sv. na dobrý úmysl</i>

O P Ý Š E

(k 30. neděli v mezidobí)

Ač kráčíš nadmut pýchou nad svým bohatstvím,
tvůj původ štěstí nezmění. Když vychází pýcha, zapadá štěstí.

Pyšný člověk se podobá nafoukané žábě, která kuňká na všechny strany,
ale zapomíná, že sedí v bahně.

* * *

Nemilujte, pokud je to možné, Boží vůli jen proto a jen tehdy, když je v souladu s vaší vůlí, nýbrž milujte svou vlastní vůli tehdy proto, když je v souladu s vůlí Boží.

Sv. Pio z Pietrelciny

* * *

„V pracích, které jsou proti naší chuti a sklonům, má Bůh větší zalíbení a získávají nám větší zásluhy.“

Tomáš Kempenský, Následování Krista

ZEMŘELÍ Z FARNOSTI ÚJEZD

Josef BRLICA, Vysoké Pole 109: *13.8.1943 + 28.10.2009
Jan ŠIMONÍK, Vysoké Pole 12: *1.7.1958 + 4.11.2009
Františka MAŇASOVÁ, Drnovice 68: *10.7.1926 + 7.11.2009
Josef MARTINKA, Vysoké Pole 79: *19.4.1938 + 12.11.2009
František HÚŠŤ, Vysoké Pole 107: *12.9.1951 + 1.12.2009
Milan OTRAS, Loučka 102: *7.9.1938 + 3.12.2009
Marie PAVELKOVÁ, Drnovice 92: *24.3.1919 + 2.1.2010
Anežka BEŇKOVÁ, Dolní Lhota 47: *6.7.1920 + 6.1.2010
František KRÁČALÍK, Újezd 254: *18.7.1929 + 1.2.2010
Vlasta FRÝŽELKOVÁ, Újezd 135: *3.3.1942 + 5.2.2010
Miroslav VÁŇA, Slopné 153: *29.6.1947 + 15.2.2010
Milan KAMENČÁK, Újezd 332: *14.10.1944 + 21.2.2010
Radek FIODOR, Slopné 58: *22.2.1963 + 10.3.2010
Miroslav MACHUČA, Drnovice 10: *9.8.1944 + 23.4.2010
Jan ČASTULÍK, Drnovice 93: *27.4.1925 + 1.5.2010
Irena KRÁČALÍKOVÁ, Újezd 208: *15.2.1947 + 12.5.2010
Karel ŠENOVSKÝ, Slopné 146: *14.8.1925 + 8.6.2010
František JURČÍK, Vysoké Pole 71: *22.4.1933 + 11.7.2010
Ludmila ŠŮSTKOVÁ, Slopné 128: *7.11.1925 + 17.7.2010
Františka HLAVIČKOVÁ, Loučka 74: *9.10.1928 + 22.7.2010
Stanislav DRGA, Újezd 184: *30.4.1928 + 31.7.2010
Anna KŮDELOVÁ, Vysoké Pole 9: *13.3.1927 + 20.8.2010
Pavel VALS, Tichov 107: *28.4.1942 + 17.8.2010
Antonín SPOREK, Vysoké Pole 186: *8.7.1931 + 25.8.2010
David SMOLEK, Drnovice 95: *8.12.1992 + 31.8.2010
Anna JANOŠOVÁ, Loučka 128: *8.10.1924 + 16.9.2010
Anna SEMELOVÁ, Újezd 62: *15.10.1948 + 14.10.2010

ZEMŘELÍ Z FARNOSTI HORNÍ LHOTA

Ludmila MIKOVČÁKOVÁ, Sehradice 43: *18.7.1951 + 5.11.2009
Jaroslav MÁČALA, Horní Lhota 29: *6.2.1934 + 17.12.2009
Stanislav HUSTÝ, Horní Lhota 129: *30.10.1967 + 2.3.2010

Bohumil ROUBALÍK, Sehradice 147: *11.6.1956 + 17.3.2010
Marie VÁŇOVÁ, Loučka 128: *16.2.1923 + 17.3.2010
Marie ŽÁČKOVÁ, Horní Lhota 123: *4.9.1929 + 21.3.2010
Marie VÁŇOVÁ, Sehradice 14: *16.3.1927 + 4.4.2010
Josef SANYTRÁK, Horní Lhota 102: *30.4.1931 + 25.4.2010
Anna MAJERIKOVÁ, Dolní Lhota 118: *29.8.1925 + 9.5.2010
Alois PERŮTKA, Horní Lhota 119: *17.8.1923 + 16.5.2010
Oldřiška SCHOVAJSOVÁ, Sehradice 99: *10.7.1926 + 18.7.2010
Helena ŠENOVSKÁ, Horní Lhota 107: *27.8.1930 + 30.8.2010
Marie ŠENOVSKÁ, Sehradice 152: *17.10.1919 + 2.9.2010
Olga HOVĚZÁKOVÁ, Dolní Lhota 56: *5.12.1931 + 21.9.2010
Marie MAŇASOVÁ, Sehradice 71: *29.10.1925 + 13.9.2010
Ladislav ŽÁČEK, Luhačovice : *7.2.1941 + 2.10.2010

ZPRÁVY A INFORMACE

Z jednání Farní rady v Horní Lhotě konané dne 20.09.2010. Po zahájení jednání otcem děkanem měl slovo pan Jaroslav Masař, který nám oznámil kolik se vybralo při veřejné sbírce na farní kostel Panny Marie Karmelské v Dolní Lhotě. Přehled akcí na Listopad a Prosinec : V období dušiček je připravována pobožnost z lampiónovým průvodem od středy 3.11.2010 do neděle 7.11.2010 vždy po mši svaté, která bude začínat vždy v 16h. (Možnost plnomocných odpostků) Otec Krištof připravuje pro děti Roráty, které budou v období Adventu.

Vánoční mše svaté na Štědrý den budou:
Horní Lhota 20:00 h Dolní Lhota 2:30 h

Zapsala: Martina Šimonů

MŠE SVATÉ PRO DĚTI

jsou konány pravidelně 1x za 14 dnů:

Slopné: středa 17.30

Horní Lhota: Čtvrtek 16.00

Újezd: Pátek v 15.20

S k u p i n y Ú K L I D U

V kostelích újezdské farnosti
v listopadu 2010:

Dat. : Újezd : Drnovice : Slopné :

6.11.:	11.	3.	16.
13.11.:	12.	4.	1.
20.11.:	13.	5.	2.
27.11.:	14.	6.	3.

